

שני פוקר לפי דליה רביקוביץ

נתן שלום

נתן שלום,

אני מדברת בעוד אתה כבר חמשים שנה באדמה
והיכן שהיה גוף או חם נבטו פרא עשבים בשן ועין ורמה
וכבר מזמן שאתה לשון עבר ונחלה: כלומר מת אף עוד מוסיף ללכת
ורואה עצי שטה, כדוני ברושים ואזדרכת
ולקחו ממך ונטלו ממך ובזזו ממך כלים ופמוטים
והתלוננת בחייה: גונבים ממני שכונות
לא רק בתים
וחרוץך אלפוננו
ומשקליך סחררוננו
כי מי יכול היה לדעת שפמו מכת ברק
'אשמה היא' יערב ל-'שמים'
ו'מברק' יערב ל'מרק' ולא רק
ו'בלימה' תעמד על 'בלי-מה', מ מש
שכה התענגת להכשיר
ואף פעם לא רכנת לדבר אלינו
(מלת אהבה אחת)
רק לשיר
ולא ידענו מה זה חג בלעדיך
והיינו שרויים בתענית
ואמרנו קדוש קדוש
חרון חרון
הוי הפרח הוי המוץ
וחוקרים שמו אותך עם נך
בתוך אמבטיית בץ
כי כל המתגושש נוצץ
אפלו שיש לשער שאתה, נתן,
איפה שאתה
כבר לא תתפוצץ
ולא תפל עטרת ראשך

וּבְכָל זֹאת אֶהְבֵּנוּ לְלִבּוֹת אֶת הַמְדוּרָה
 וְכָל מִי שְׁדַבֵּר עֲלֶיהָ טוֹב הִגִּינוּ בּוֹ סָרָה
 נָתַן דַּע, עַל כִּנְף הַתֶּדֶר שֶׁם אֶתָּה נִשָּׂא וְעוֹד קְרוֹיץ
 (הֵיכָן שְׁמוֹזִיקָה מְשַׁעֲבֶדֶת כָּל תְּרוּץ)
 אֲנִי וְאַתָּה בְּצִמְרוֹת אֵילָן רוֹיִם
 מְכַל שׁוֹרוֹתֶיהָ הַמוֹזְרוֹת, הַמְּפֹאֲרוֹת, הַמְּפִלְאוֹת
 בְּלִי הַכּוֹכָבִים